ՀԱՆԳԻՍՏ
ՄՈՒՐԱՏ ՄԱՆՈՒԿԵԱՆԻ
1907-2001

Հոկտեմբեր 13ին, Շաբաթ երեկոյեան, խոր ծերութեան մէջ յետ կարճատեւ հիւանդութեան, մեզմէ բաժնուեցաւ բանաստեղծ Մուրատ Մանուկեան: Հանգուցեալին յուղարկաւորութիւնը կատարուեցաւ յաջորդ օրը, երեկոյեան ժամերգութեան աւարտին, Մայր Տաճարին կից Ս. Էջմիածնայ եկեղեցւոյ մէջ, նախագահութեամբ Պատրիարք Սրբազան Հօր: Ներկայ էին բովանդակ Միաբանութիւնը, ժառանգաւոր սաներն ու բազմութիւն մը:

Նիջեցեալին մարմինը ամփոփուեցաւ Ս. Փրկիչ Ազգային գերեզմանատան մէջ, այնուհետեւ հոգեսուրնը հրամցուեցաւ ժառանգաւորաց Վարժարանի սրահին մէջ:

ՀԱՄԱՌՕՏ ԿԵՆՍԱԳՐԱԿԱՆ

Մուրատ Մանուկեան ծնած է Հոկտ. 14ին, 1907 (Մոկս. Վան): Զաւակն է Խաչատուր եւ Կազել Մանուկեաններու: Մեծ պատերազմին գաղթած է Սալմաստ: Քանի մը տարի հոն ապաստանելէ վերջ, կորսնցուցած է ծնողքը: Հօրեղբօր ընտանիքին հետ Իրաք կ'անցնի արդէն որբացած: Կարդալու տենչը մէջը արթնցած կը ձգէ ընտանիքը եւ կը մտնէ որբանոց, որու օգնութեամբ կը հաստատուի Երուսաղէմ: Որբանոցի բժիշկը տեսնելով Մուրատին ուշիմութիւնը, գինքը կը ղրկէ կառավարական դեղարան: Ժամանակ մը վերջ, որպէս գրագիր կ'աշխատի հիւանդանոցին մէջ: Երկու տարի վերջ գինքը կը գտնենք կառավարական տարրալուծարան (laboratory):

Կ'ամուսնանայ Սուլթանիկ Հինդլեանի հետ եւ կը բախտաւորուի երկու դստերերով՝ Այտա եւ Անի: Այնուհետեւ հասն տարիներ շարունակ կ'աշխատի տարրալուծարանին մէջ, մինչեւ նշանակուեցաւ պատասխանատու Augosta Victoria Hospital Laboratoryին:

Երջանկայիշտակ Պատրիարք Եղիշէ Արք. Տէրտէրեանի օրօք հասն երկար տարիներ աշխատեցաւ Նեւմտից տեսչութեան դիւանի պատշօնեայ, գանձապահ եւ հաշուակալ: Նոյն շրջանին դասաւանդեց Հայերէն լեզու ժառանգաւորաց Վարժարանէն ներս: Մեծ եղաւ իր վաստակը «Սիոն» ամսաթերթին տպագրութեան մէջ, շուրջ 65 տարիներ աշխատակցելով: Ունի շատ մը բանաստեղծութիւններ, թարգմանութիւններ (Կոմիտաս, Սիամանթօ, Թրճէ Զարէ, «Անուշ» օպերա եւայլն): Գրած է բազմաթիւ բառեակներ եւ բերթուածներ:

Անխոնջ մշակ Մուրատ Մանուկեան ի Տէր հանգեաւ 94 տարեկան հասակին, ետին ձգելով իր այրին Տիկին Սուլթանիկ, դուստրերը Այտան եւ Տիկին Անին եւ ամուսինը Զաւէ, եւ թոռները Վիգէն եւ Ալին:

Խունկ եւ աղօթք իր անմոռաց յիշատակին: Ցաւիտենական հանգիստ եւ խաղաղութիւն իր հոգիին:

Ս.Մ.

digitised by A.R.A.R.@